

உ
குமான் மனை .

ம து ரை

அங்கயற்கண்ணம்பிகை

கொச்சகக்கலிப்பா.

காப்பு

தென்மதுரை யங்கயற்கட் டேவிமிசைப் பாமாலை
நன்மதுரை மாக நவிறுவிக்கும்--பொன்மருவு
நாரணனு மாரணனு நாடிப் பரவுசித்தி
நாரணத்தின் பொற்றூண் மலர்.

நூல்.

பார் திருவடியும் பொன்முடியும் புன்னகையும்
பால் வழத்தியுமென் பாழம்பிணிதான் தீராதோ
மாவாதி தெய்வ மடவார் மகுடமணி

ஆவாய் திருமதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க)

இம்மா நிலத்தடியே னேன்பிறந்தே நென்சொலினுஞ்
சும்மா விருப்பாய் துயரந் தவிப்பாயோ

சிம்மா சனமேறிச் செங்கோல் கரம்பிடித்த

அம்மா திருமதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (உ)

இந்தமருந் தொப்பதிலை யென்றென்று பண்டிதர்கள்

தந்தமருந் துண்டுண்டு சஞ்சலமே கொண்டலுத்தே

னெந்தவகை யாள்வாய்நீ யென்றறியேன் முட்போதும்

அந்தணர்கள் வந்துபணி யங்கயற்க ணம்பிகையே. (ஈ)

பச்சிலையும் வேரும் பலசரக்கும் பண்டிதர்கள்

வைச்சமருந் தித்தனைநான் மட்டுமுண்ட தெத்தனையோ

வெய்ச்சினித்தே நெண்ணுத வெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணி

அச்சுறுவே னீயருளா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (சு)

சுந்திப்ப தேதுமில்லை செய்வகையு மேதுமில்லை
முந்திப் புரிந்தனிலை முண்டுபிணி யாய்த்திரண்டு
வந்திப் பொழுது வந்ததுவிதற் கேதுசெய்வேன்
அந்திப் பிறைநுதலா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (டு)

தேறறுவா ரேதேதோ செபபுவார் தீப்பிணியை
மாறறுவா மில்லைபுறா வாயேற பிழைப்பேனா
ஊறறுநீர் பறலைகா ஊம்முசினு மோர்காலே
ஆறறுநீ ரொப்பாயோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (சு)

சாவார் சிறப்பார் தழைப்பார் தழலணைய
நோவா லெனைப்போல நெத்தவரைக் கண்டதுண்டோ
காவா டு லேபண்ணைக் கைவிடுவா யோபுகலாய்
ஆவா கொடி நுகொடி தங்கயற்க ணம்பிகையே. (எ)

கறாமினனும் புகழமுதந் காணென்றும் வாகடத்தோர்
பறப்பெருந் தரநதைலம் பத்தியத்தோடு ண்ணவைத்தார்
சொற்புறோ வன்னவர்க்குச் சொன்னமள்ளித் தந்ததுதான்
அறப்படுமா லீயநுளா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (அ)

சீக்க மிருமல்கபாற் வெய்துரீர்ப்பு மெய்தளர்ச்சி
நோக்கெடுவி புற்பலவா நோய்க்கிடமா நொந்தினைத்தேன்
காங்க வுளகுதிசீரவ காபோ கடலுலகில்
அக்க மிடுந் தென்மதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (ஆ)

அப்படுகங் காந்த மயந்தா ளகஞ்சொன்ன
பற்பெருந் தரம்பலவும் பண்டிதருஞ் செய்தலுத்தார்
சொற்புற யுண்டு சுகஞ்சிறிதுந் கண்டறியேன்
அப்புதலே தென்மதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (ஈ)

என்னை வந்ததுபிணி யென்னளவு றுமலில்லாள்
தன்னையுறே வாட்டக் தனைப்பட்ட தென்னசெய்வேன்
முனை சிலையின் அடிவோ விதுகொடி தென்
ஆன்னை லே லியநுளா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க)

ஏனான் பிணியா லிரங்குவேன் றுயானீ
தானாடி லெல்லாந் தழறுபட்ட பஞ்சாமே
நானாளும பொல்லாத நாயினுங்கீழ்ப் பட்டவனே
ஆனாலுங் காத்த நன்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கஉ)

பன்னாட் பிணியாற் படுக்கைகதி யாய்க்கடந்தா
 லொன்னார் சிரித்திடுவ ருற்றார் சலித்திடுவ
 ரின்னா சகியே னிதினு மிறத்தனன்றும்
 அன்னாயுன் னுள்ளமெதோ யங்கயற்க ணம்பிகையே (க௭)

வாராத துன்பமெது வந்தாலு மம்மைதிருப்
 பேரா தரித்துப் பிதற்றுவேன் பாழும்பிணியைத்
 தீராயோ நின்கருணை செய்வாயோ செய்வாயோ
 ஆராத புத்தமுதே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க௮)

நீர்க்குமிழி போலநிலை நில்லா வுடம்பிதிலே
 வேர்க்குட் புழுவாக வெய்ய பிணிகிலைத்தே
 தீர்க்கமுடி யாத்துயரஞ் செய்வதென்ன செய்வனுற்றார்
 ஆர்க்குஞ் சுமையானே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (க௯)

வல்லிரும்பைத் தேய்க்குமர மானவுட றேய்க்குதிடுநோய்
 சொல்லிலடங் காத துயர்தருநா னேதுசெய்வேன்
 கல்லினுறுந் தேரைக்குங் கண்ணருள்செய் பெண்ணரசே
 அல்லிமலர்ப் பூங்குழலா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க௯)

சோதிடர்கள் கோள்கள்புரி தோடமென்பார் வாகடத்தோ
 ரீதுபித்தம் வாதமைய மென்று பலபுகல்வா
 ரேதுகுறை யாயினுநீ யெண்ணினுற் தீராதோ
 ஆதி முதற்பொருளே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க௯)

சோதிக்க லாகாதான் சோதனைக்கு நான்றாமோ
 வாதிக்கும் வன்பிணியை மாற்றியுனைப் போற்றவைப்பாய்
 நீதித் துறைதிறம்பா நீர்மைகொண்ட பாண்டியர்கள்
 ஆதிக்கப் பேராசே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க௯)

வேற்றா ரிடத்தும் விளம்புகிலேன் வெய்யபுனி
 மாற்றப் பசியினும்புல் வாய்க்கொண்டு வாழாதாற்
 கோற்றேன் பொழியுமலர்க் கூந்தலாய் நோய்த்துயரம்
 ஆற்றே னினியருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (க௯)

நீரென்பார் வாயு நிறைவென்பார் கட்டியிது
 பாரென்பா ரில்லைபித்த பாண்டென்பா ரெம்மருந்தே
 நேரென்பார் வன்பிணியை நீக்கறியா ருன்னையன்றி
 ஆரென்பால் வந்தருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௨௦)

கஞ்சிகஞ்சி யென்றுமிடித் காற்றிலகப் பட்டோடும்
பஞ்சிபஞ்சி யாகப் படுந்துயரத் தீராதோ
மிஞ்சிமிஞ்சிப் பேசுசெல்வர் மேவுமனை வாய்தவிற்போய்
அஞ்சியஞ்சி நிற்பேனோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (உச)

நேற்றுத் துயரமின்று நேர்ந்திடுமோ வென்றிரங்கிச்
சோற்றுக் கலேகொடிய துன்பந் துடைத்தருள்வா
பூற்றுத் துறைதோறு மோடிப் பரவுவையை
ஆற்றுத் திருமதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (உஉ)

நில்லாமை கொள்ளு நிலவாழ் விதிற்கொடிய
நில்லாமை செய்யு மிடரா யிரமாமே
யெல்லா மறிந்தவுனக் கேதுரைப்பே னாதரிப்பாய்
அல்லாரும் பூங்குழலா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (உ௩)

சந்தோட மாப்பலவுஞ் சாற்றுவா ரொன்றிரந்தா
விர்தாவென் றியா ரிகழ்வார் முகம்பாரார்
சிந்தா குலம்பலவுஞ் செய்யுமிடித் தீமையினை
அந்தோ பொறுத்தலரி தங்கயற்க ணம்பிகையே. [உ௪)

சுற்றுக்கோ டித்திரிந்து சொற்பாப் பலபாடி
விறுக்கோ வென்றலறி மெய்தளர்ந்து வாய்புலர்ந்து
பற்றுக்கோ டின்றிப் பரிதவித்துச் செல்வாநசை
அற்றுக்கோ யிற்புகுந்தே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (உ௫)

காடு மலையுங் கடலுங் கடந்துபொருள்
தேடும் படிபலநாட் சென்றுபல னின்றிமுகம்
வாடும் படிக்குவிதி வைத்தனையோ வன்பருளத்
தாடும் பசுமயிலே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (உ௬)

மைந்தரங்கம் வாட மனைவாடக் கண்டுமனம்
வெந்தரங்கத் தீய மடியாற் படுவேனோ
சுந்தரங்கண் டெள்ளருகுஞ் சொக்கேசர் மிக்குமகிழ்
அந்தரங்கப் பெண்மணியே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (உ௭)

விணிற் பலபா விளம்பி யுலுத்தர்முகங்
கோணியரைக் காசு கொடுப்பினுங்கை யேற்றலைந்தேன்
பாணிமதி வேணிவைத்த பண்ணவர்தம் மார்பிலணி*
ஆணிமுத்தே வேதவித்தே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (உ௮)

பஞ்சத்திற் பிள்ளைவிற்கும் பான்மையெனப் பாடலெலாங்
கொஞ்சப் பொருட்குவிலை கூறிக் கொடுத்தழன்றேன்
நெஞ்சத் திருப்பாய் நினைவறிவா யின்னமுநான்
அஞ்சப் புரிவாயோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (௨௯)

சோற்று லமைத்த சுவரா முடலொறுக்குங்
கூற்று யினுமொருகாற் கொண்டு சகித்திடலாம்
நேற்றுவின் ருதினமு நேர்ந்து வதைக்குமிடி
ஆற்று துனையடைந்தே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௦)

தேனும் விடவரவுந் தீயுங் கொடுநோயு
நாளும் பொறுத்திடலா நல்குரவு தாங்கரிதே
மாளும் படிசெயினு மற்றதினன் றுமெனைநீ
ஆளும் பரிசிதுவோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௧)

சுவார் புகழு மிரப்பா ரிகழுமுன்னோர்
பாவா லறிந்ததொன்றோ பார்த்துமறிந் தேனிதினுஞ்
சாவா யிரமடங்கு தக்கதுநீ மிக்கதுணை
ஆவா யெனில்வாழ்வே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௨)

உற்றபொருள் வாரி யொழியவே முன்னிருந்த
சுற்றமும்போய்ப் பக்கத் துணையும்போய்ப் பன்னாளாக்
கற்றதும்போய்ப் பொங்குங் கவலைகொண்டு நீர்முழுதும்
அற்றகுள மொப்பானே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௩)

வாட்கொண்ட மைக்கண் மனைவிமக்கள் வார்த்தையெலாந்
தேட்கொண்டு கொட்டலெனச் செய்யுமகா பாவியிடி
தாட்கொண்ட செங்கமலத் தாட்கொண்ட தாயேநீ
ஆட்கொண் டருள்புரிவா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௪)

மீளாக் கொடுநக வேதனையும் வெம்முனைய
வாளாற் றுணிபடலும் வந்தாலுங் கொண்டிபல
நாளாச் சகிப்பேனோர் நாளேனு நல்குரவுக்
காளாக் குதல்சகியே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௫)

செஞ்சாவி யன்னந் திருந்துகறி யப்பவர்க்க
மெஞ்சாம லட்டிரப்பார்க் கீந்துண்டு நள்ளிரவில்
விஞ்சா யிரம்பேர் விருந்துவந்த போதுமுளம்
அஞ்சாத வாழ்வருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௬)

தேவரமு துண்டவர்கள் சேறுண்ணுந் தன்மையெனப்
பாவகத்தி லுன்புகழும் பாடிச் சூலாமர்மிசை
நாவடித்த பாட னவிறுந் துயர்தவிர்ப்பாய்
ஆவனிது வென்னம்மா வங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௭)

சங்கையின்றி யேதுந் தருபவரா நென்றலைந்து
பங்கமுறச் செய்குடும்ப பாரமினித் தாங்கரிதே
நங்கையர் சிகாமணியே நாமுடி யார்கண்முனம்
அங்கைநெல்லி யங்கனியே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௮)

செம்மையே யில்லாத் திருட்டு மனக்கயவர்
தம்மையே பாடுஞ் சழக்கொழிந்து வாழ்வேனோ
விம்மையே யன்றி யெழுமையினு நற்றுணையாம்
அம்மையே நீசரண மங்கயற்க ணம்பிகையே. (௩௯)

சித்தமுனைப் பாடியொரு நேரவுண வேபெறினுய்
புத்தமுதாக் கொண்டுமகிழ் பூத்திடுவேன் பொன்படைத்த
மத்தர்களைப் பாடி வருங்கோடி. பொன்னென்னினும்
அத்தனையு நானவேண்டே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௪௦)

இந்நா ளிரங்கா திருக்கின்றாய் மண்ணாசை
பொண்ணாசை பெண்ணாசை பொய்யாசை யாய்க்கழிய
வென்னாவி யாக்கைவிடுத் தேங்கிப் பரிதவிக்கும்
அந்நாளும் வாராயோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (௪௧)

கஞ்சிகடை வாய்வழியக் கண்கள் சுழன்றிருண்டு
பஞ்சடைய யாக்கை பதற மொழிசோர
செஞ்சுலைய முச்சடங்கு நேரத்தே மெய்யாதி
அஞ்சுமஞ்சம் போதருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௪௨)

தேடுவாய் போற்பலர்வாய்ச் சென்று கயவர்களைப்
பாடுவா யீதோ படுவா யெனுஞ்சமனார்
விடுவா யென்று வெருட்டவெனை விட்டுவினை
யாடுவா யேற்சுகியே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௪௩)

பன்னி பலபலவும் பன்னியழ மைந்தரெலாந்
துன்னியழச் சுற்றத்தார் சுற்றியழப் பற்றுவிட்டுத்
தன்னிலைகெட் டாவி தளரும் பொழுதழைப்பேன்
அந்நிமிடம் வந்தருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௪௪)

சாலஞ்செய் வார்போற் சமனா ரிமைப்பின்மணக்
கோலங் குலைந்துபிணக் கோலங் கொளப்புரிவார்
ஞாலந் துணையாமோ நற்றுணைநீ நம்பருண்ட
ஆலந் தடுத்தகையா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (சடு)

போச்சென்பார் சற்றே பொறுமென்பார் கொஞ்சமுண்டு
முச்சென்பார் ரில்லை முடிந்ததென்பா ரென்னவினிப்
பேச்சென்பார் சூழ்வார் பெருங்குடும்ப மிப்படியா
ஆச்சென்பார் நீசரண மங்கயற்க ணம்பிகையே. (சக)

மோட்டெருமைக் கோட்டிலெனை முட்டவிட்டுத் தீராகித்
போட்டுப் புரட்டிப் பொறுக்கமுடி யாத்துயரங்
கூட்டிச் சமன் னாதர் கூடிக் குரங்காட்டம்
ஆட்டுவரா மேதுசெய்வே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (சஎ)

இங்கு மிடிபிணியா லேங்கினேன் கூற்றுவனார்
பொங்கிக் கொடும்பாசம் போட்டிழுத்துக் கொண்டேகி
வெங்கணர கிற்கொடிய வேதனையுண் டாக்குவாரம்
அங்குமுனை யெயழைப்பே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (சஅ)

வெப்போடு விக்கலெழ மெய்சோரப் பெண்களெலா
மொப்பாரி வைக்க வுயிர்கொள்ளுங் கூற்றுவனார்
தப்பா தறக்கொடிய தண்டனைகள் செய்குவாரம்
அப்போ துனையழைப்பே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (சக)

காரேயு மேதி கடவிச் சமன் னாதர்
நேரேவந் தென்னை நிரயத்தி விட்டுவதைப்
பாரேயென் னாவி படுத்துயரம் பார்த்திரங்கி
ஆரே துணைபுரிவா ரங்கயற்க ணம்பிகையே. (ரு)

பற்கழன்று கண்ணிருண்டு பஞ்சடைந்து காறளர்ந்து
சொற்குழம்பி மேனி துவண்டசைந்து தள்ளாடி
நிற்குநிலை கண்டுமுட னிற்குமென வெண்ணுவதே
அற்குழைந்து வார்கூந்த லங்கயற்க ணம்பிகையே. (ருக)

திக்களவுஞ் செங்கோல் செலுத்தினருந் தென்றிசைக்கோன்
புக்கவுடன் பல்பொருளும் போட்டுவிட்டுப் போவாரே
மிக்கதிற லாளியெனை விட்டகலான் பட்டழுவேன்
அக்கணநீ வந்தருளா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (ருஉ)

வெம்போர் மறவிவரும் வேளை விழிகலங்கி
வம்போதி டாது வணங்காது மாள்காது
சம்போ மகாதேவ சங்கரவென் றோதவைப்பாய்
அம்போ ருக்முகத்தா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௩)

நாடு நகருமிக நடவருங் கிட்டவந்து
கூடு முறவினருங் கொள்ளிவைத்துச் செல்லுவரே
வாடும் படிமறவி வந்தடும்போ தேதுசெய்வேன்
ஆடும் பசுமயிலே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௪)

கூபத்து மணிகேக் கொள்கையெனப் பொய்க்குடும்ப
லாபத்தை மெய்யாக நம்பிவெகு நாட்கெடுத்தேன்
தீபத்து விட்டிலொத்தேன் சீறி மறவிபுரி
ஆபத்துக் கேதுசெய்வே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௫)

முன்னைவினை முற்றிவந்து மூண்டாலு நிற்பணிந்த
பின்னரெனைப் பற்றப் பெறுமோ கருமேதி
மன்னவனுக் கென்பாலோர் மாற்றமுமுண் டோபுகல்வாய்
அன்னநடை மின்னவிடை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௬)

மங்கையர்கள் வீடுமட்டே மாந்தரெலாங் காடுமட்டே
யெங்குமுடன் சேர்வதுன தின்னருளே யென்றறியேன்
பங்கவினை நீக்குபெரும் பாக்கியமுண் டாக்குவையோ
அங்கனையர் நாயகமே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௭)

என்பாச முள்ளிறுக்க வேம்படர் கைப்பாசம்
வன்பாப் புறமிழுக்க மத்தினின்று தட்டழிவேன்
முன்பார் வருவர்பெரு மோசத்துக் காளாவேன்
அன்பானீ வந்தருளா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௮)

எத்துவது செல்லாதா மேம்படர் பொல்லாராங்
கத்துவது கொள்ளாராங் கைச்சூல முள்ளாராங்
குத்துவாரம் வெட்டுவராங் கொல்லுவாரம் வல்லவாரம்
அத்தருணம் வந்துதவா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௫௯)

எங்கோடி யெய்த்தாலு மெக்காவல் வைத்தாலுஞ்
செங்கோற் கடவுள்வந்து சேர்வதுதா னிச்சயமே
யிங்கோர் துணையுமிலை யேழையேற் குள்ளிரங்கி
அங்கோடி வந்தருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௬௦)

பாதாதி கேசம்வரை பார்த்துப்பார்த் துன்னுநகி
யோதா துணரா துளநாள் வரைகெடுத்தே
னேதா கினுஞ்சற் றிரங்காயோ நாயேனுக்
காதாரம் வேறிலையே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கக)

பன்மலராற் பச்சிலையாற் பாரி லுதிர்சருகாற்
சொன்மலரா லுன்னைத் தொழும்பேறு பெற்றிலனே
கன்மமெலா ரீக்கியெனைக் காப்பாயோ காவாயோ
அன்மவிந்து வார்கூந்த லங்கயற்க ணம்பிகையே. (கஉ)

கோயில்வலஞ் சுற்றுகிலேன் கும்பிடேன் கூத்தாடேன்
வாயிலுனை யேத்தி வழுத்தேன் கொழுத்தேனான்
நாயினுங்கி ழாகி நலிவேன் மெலிவேனே
ஆயினுநீ காத்திவொ யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கங)

பூவா லலங்கரித்துப் போற்றிசய போற்றியென்று
நாவா லுனைத்துதிக்கு நற்றவநான் பெற்றிலனே
தேவாதி தேவன் திருவுளத்துத் தெள்ளமிர்தம்
ஆவாய் திருமதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கச)

புத்தமுதோ கூழோ புசிக்குமுன முன்னையெண்ணிப்
பத்தியுட னைவேதயம் பண்ணியுண்ணப் பெற்றிலனே
சித்தமிரங் கிக்கருணை செய்தெனையுங் காப்பாயோ
அத்தரிடப் பாலுறையு மங்கயற்க ணம்பிகையே. (கரு)

பள்ளமுறுந் தீம்புனல்போற் பத்தியுட் னின்கோயிற்
குள்ளடையேன் கோபுரங்கண் டோகையுடன் கைகுவிவேன்
கள்ளவினை யத்தனையுங் கைக்கொண்டே னேதுசெய்வேன்
அள்ளல்வயற் றென்மதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கசு)

சோதிவிளக் குத்திரியைத் தூண்டேன் றரைதூதே
னேதுமுழ வார மியற்றே னினிதாடி
வீதிவலஞ் சூழேன் மெழுகேனா னேன்பிறந்தேன்
ஆதியந்த மில்லாத லங்கயற்க ணம்பிகையே. (கஎ)

பொற்றா மரையிலொரு போதும் புனலாடேன்
நற்றான் பணியே னறுந்தார் தொடுத்தணியேன்
வெற்றார வாரமிடு விணனினி யேதுசெய்வேன்
அற்றார் கினிதருளு மங்கயற்க ணம்பிகையே. (கஅ)

வையையநதி சென்று மகிழ்ந்துமுழு கேன்பூதி
கையிலெடுத்த னுக்குழைத்துக் காதலுடன் பூசுகிலேன்
மெய்யிலுய ரக்கமணி மேவுகிலேன் பானியினி
ஐயையோ வெதுசெய்வே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௬௬)

பன்னிரண்டு மாசமுமுன் பத்தர்விழாக் கொண்டாட
வென்னிரண்டு கண்களிக்க வேழைதரி சித்திலனே
வெந்நரகுக் காளாநி வீவேனோ நின்கருணைக்
கன்னியனு மாவேனோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௦)

பூரணசந்த் ரோதயமே போலுந் திருமுகன்
சீரணவும் புன்னகையுந் செவ்வாயுங் கைம்மலரு
நாரணியும் வந்துபணி நற்றாளுங் காண்பேனோ
ஆரணமுங் காண்பரிய வங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௧)

தாயுஞ் சலிப்படையத் தந்தை யருவருக்கச்
சேயும் புறக்கணிப்பச் செய்யுங் கபமாதி
நோயுமொரு பாயுமுற்று நொந்துபடு மவ்வேனோ
ஆயுந் துணையறியே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௨)

ஊழிச் சுடுநெருப்பை யொத்த பிறப்பிறப்பிற்
பாழிற் கிடந்து படுவேன் கெடுவேனோ
வீழிக் கனிவாய் விமலாய் திரையெறியும்
ஆழித் துரும்பானே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௩)

பிட்டுண்ண நாடிப் பிறைமுடிமேன் மண்கூடை
கொட்டுண்ண வந்தவர்க்குக் கோல்கொடுத்த கோமகளே
யிட்டுண்ண வேண்டி யினிய பலகறிசோ
றட்டுண்ணும் வாழ்வருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௪)

எல்லார்க்கு முன்கருணை யீகின்ற தாயானாய்
பொல்லாக் கொடியேன் புறம்பா யழிவேனோ
செல்லார்க்குங் கூந்தன்மகா தேவியே பானியுனை
அல்லாற் கதிகானே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௫)

உன்பாதம் போற்றாம லோடோடி நாடனைத்து
மென்பாத மெட்டிநடந் தேதும் பலனறியேன்
துன்பா கரமானேன் சொல்லுவதொன் தில்லையுண்மை
அன்பாள நுள்ளுறையு மங்கயற்க ணம்பிகையே. (௭௬)

அங்கியற்கண்ணம்பிகை கொச்சகக்கலிப்பா.

பொய்யோ கொலையோ புலையோ புகலாமற்
செய்யாமற் சேராமற் செந்நெறியிற் செல்லவைப்பாய்
வெய்யோ நுறவு விநாடிப் பொழுதேனும்
ஐயோ சகித்தலரி தங்கயற்க ணம்பிகையே. (எஎ)

செம்பா விநும்பாற் செயப்படினுந் தீயிலிட்டா
லம்பா யுருகு மகமுருகக் காணேனே
வெம்பா தகநோய் விலக்கியருள் காரணைய
ஐம்பா வியன்மணங்கு ரங்கயற்க ணம்பிகையே. (எஅ)

கல்லு முருக்குங் கரைந்துருகும் பாவிமன
வல்லிரும்பு சற்றருக மாட்டாது கேட்டாயோ
சொல்லுவதென் னம்மா துயரணுகா மற்பகலும்
அல்லுமுனைப் போற்றவைப்பா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (எக)

சீரியலு நின்பாத சேவைவிட்டு வீண்குடும்பக்
காரியஞ்செய் தாவி கரையக்கடவேனோ
நேரியலு நின்கருணை நீர்மையினோ தீந்தமிழும்
ஆரியமும் வாழ்கூட லங்கயற்க ணம்பிகையே. (அ0)

செக்கர்மலர்த் தாள்சேர் சிறப்பன்றித் தேவர்க்கு
மிக்கதென்று மாந்தர்க்கு மிக்கதென்றுங் கூறலெலா
மிக்கரையி னின்றுவிழி யேறிட்டுப் பார்த்தபொழு
தக்கரையிற் பச்சையன்றோ வங்கையற்க ணம்பிகையே. (அக)

பத்துவித மெட்டுவிதம் பாடலாம் பாடலெலாங்
கத்துவித மன்றிக் கனியும்விதங் கண்டிலனே
யெத்துவிதஞ் செய்துநினை யேய்க்கும்விதங் கூடுவதோ
அத்துவிதத் துட்பொருளே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (அஉ)

விண்டுபத மேதரினும் வெம்பியுயிர் கொன்றலைக்குங்
கண்டகர்தஞ் சேர்க்கை கனவினிலும் வேண்டேனே
தண்டமிழ்முன் செய்தவத்தாற் றையலர சாய்மேலை
அண்டர்தொழ வாழ்கூட லங்கயற்க ணம்பிகையே. (அங)

வட்டியென்றும் வேறுவரு வாயென்றும் பேய்போலத்
தட்டிழிவ தல்லாது தக்கநிதி சேர்ந்திலதே
மட்டுலவு நின்றாண் மலர்நினைப்போர்க் கெப்பொருளும்
அட்டியின்றி வந்தடுக்கு மங்கயற்க ணம்பிகையே. (அச)

ஒடிச் சுழலு முலையுங் குலையுநிதி
தேடித் திரியுநிலை சேராதென் சிந்தையரா
வேடிக்கை யாகவிட வெவ்வரவும் பையையிரித்
தாடிக் குடத்தடங்கு மங்கயற்க ணம்பிகையே. (அடு)

புற்புதமாம் யாக்கை பொருளரசு மக்கண்மனை
சொற்பனமா மென்று துறந்துவிடு நாளெதுவோ
கற்பவரை கொண்டு களிக்கவரி னுங்குடும்பத்
தற்பசுகம் வேண்டுகிலே னங்கயற்க ணம்பிகையே. (அக)

சாகா வரம்பெறினுந் தண்கமல வாழ்வுறினும்
பாகார் மொழித்திருவைப் பற்றிவாழ் வுற்றாலும்
போகாப் பழிகொடுக்கும் பொய்கூறி மெய்வளர்த்தல்
ஆகா தொருபோது மங்கயற்க ணம்பிகையே. (அஎ)

காவலிலா மற்றெங்கு கனகமணிப் பூண்டுடை
பூவுலகி லெய்தாப் பொருள்கள் பல வுற்றாலும்
தாளி யெழுந்தோடித் தானடைய வேண்டுமென
ஆவலுறு வாழ்வருள்வா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (அஅ)

புல்லொழுக்க மத்தனையும் போக்கி யறிஞர்புகல்
நல்லொழுக்க மெல்லா நயக்குமுள நல்காயோ
வில்லொழுக்கு நன்னுதலாய் வெண்முத்தப் புன்னகையாய்
அல்லொழுக்குந் தாழ்குமலா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (அச)

போதுமென வண்ணாது பொன்னுசை பொங்கியெழத்
திதுசெயு நெஞ்சைச் சிறைக்கு ளாகப்படுத்தி
யேதுபொருட் பெற்றாலு மில்லையெனச் சொல்லிவரும்
ஆதுலர்க்கீந் துண்ணவைப்பா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (அஊ)

கல்லைக் கனியாக்குங் காரியம்போ லென்னுளக்கல்
வல்லு யுருகும் வகையொன்று செய்யாயோ
தொல்லைமறை யாகமங்கள் சுட்டுபொரு ளத்தனையும்
அல்லையெனச் சொல்லநின்ற யங்கயற்க ணம்பிகையே. (அக)

ஏங்காம லோடி யிரவாம லன்பர்குழா
நீங்காமல் வெய்யவினை நேராம லுய்வேனோ
வோங்காரத் துட்பொருளே யுன்கருணை நாயேன்பால்
ஆங்கால முண்டோசொ லங்கயற்க ணம்பிகையே. (அஉ)

துண்டிலுறு மீன்போலத் தோகையர்பா லோகையுற
வேண்டியடுத் தாவி விளியா தருளாயோ
பாண்டியனார் நற்றவப்பூம் பாவாய் புனல்வேணி
ஆண்டியர சாளவைத்த வங்கயற்க ணம்பிகையே. (கக)

இச்சடமும் பல்பொருளு மென்றுநிலை யென்றுளத்தில்
வைச்சடையுஞ் சிற்றின்ப வாழ்வாம் களிப்பதுவோ
பிச்சொழிந்து நின்னடியைப் பேணுதார் வாழ்வனைத்தும்
அச்சொடிந்த தேரலவோ வங்கயற்க ணம்பிகையே. (கச)

பன்னரிய நீதி பலபலவும் சொற்றிடலார்
தன்னடையிற் சொன்னபடி சாதித் திடலரிதே
லென்னபயன் வெற்றெனியா மென்பதுன்னி யெய்தேனோ
அன்னவயற் றென்மதுரை யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கரு)

துள்ளி யெழுந்து சுழலு மெளியனுளங்
கொள்ளி பிடித்த குரங்கா மெதுபுரிவேன்
களளிழியும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியெந்நை கண்கள்புகுந்
தள்ளியுணும் பெண்ணமுதே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கக)

கூடவிலே வந்து குடியிருந்து முன்புகழைப்
பாடறியென் பாதம் பணிந்தறியே னுய்குவனோ
வாடலுறப் பூமாலை மங்கையர்கள் பாடலுடன்
ஆடலுறச் சந்நிதியா யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கௌ)

ஏறாத மேட்டுக் கிறைப்பதுபோ லீனரிடங்
கூறு தனகறிக் கொண்டலைந்த பாவிபென்று
சீருது தண்கருணை செய்யாயே லேழைகண்ணீர்
ஆறுய்ப் பெருகுமம்மே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கௌ)

நஞ்சுமழு தாமுரிய நல்வினையா லல்வினையால்
விஞ்சு மழுதும் விடமாகு மென்றுரைப்பார்
தஞ்சமென நெஞ்சருகிச் சாற்றுமொழி யேற்றருளாய்
அஞ்சவனப் பைங்கிளியே யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கக)

சென்னி மணிமகுடச் சீர்வாழி தார்வாழி
புன்னகையும் வாழ்செழும் போதார் கழல்வாழி
மன்னு பெருங்கருணை வாழி யுலகின்ற
அன்னை தமிழ்வாழி யங்கயற்க ணம்பிகையே. (கௌ)

கொச்சகக்கலிப்பா முற்றிற்று.

சு
குமரன் றுணை. 703685௩

மதுரைச் சிலேடை வெண்பா.

காப்பு.

மதுரைக் குயின்மொழியாள் வாமத்தார் மீது
மதுரைச் சிலேடைவெண்பா மாலைத்—துதிபுகலச்
சித்தி விநாயகனற் செந்தா மரைமலர்த்தாள்
புத்தியுறக் கொள்வேணிப் போது.

நூல்.

பூவிசைதேம் பொய்கையுமம் போருகமும் வீரர்களு
மாவிசைய மேவு மதுரைபோ—நாவிசையுஞ்
பாவைக் களிப்பாரோர் பாதியா கஞ்சயிலப்
பாவைக் களிப்பார் பதி.

1. மா இசை அம் - வண்டுகளின் இசையும் அழகும். 2. மா இசைய -
இலக்குமி பொருந்த. 3. மா விசையம் - பெரிய வெற்றி. (ச)

நேரிழையார் சீருருவு நீர்மலிந்த வாழிகளும்
வாரிசமா ணங்கொண் மதுரையே—பாரிலுரும்
பிட்டுக் குவந்தார் பிரம்போச்சக் கூடைமண்
கொட்டுக் குவந்தார் குடி.

1. வாரிசு மான் அம் - தாமரையிலிருக்கும் இலக்குமியின் அழகு.
2. வாரி சமாணம் - கடல் உவமை. (உ)

செந்தமிழோர் செல்வரில்லிற் செல்வர்மலர்த் தண்டலையில்
வந்துவந்து கொள்ளு மதுரையே—முந்துமனல்
பொங்கத் திருந்தார் புரமெரித்தார் மூன்றுதமிழ்ச்
சங்கத் திருந்தார் தலம்.

1. வந்து வந்து கொள்ளும் - பலகால் வந்து (கொடை) பெறும். 2. வந்து
உவந்து - தென்றலை மகிழ்ந்து. (க)

மண்டுபுனற் பொய்கைகளின் மாலைமலர்த் தண்டலையில்
வண்டரங்கங் கோடு மதுரையே—தண்டேங்
கடுக்கை யணியார் கரித்தோல் புலித்தோ
லுடுக்கை யணியார்தம் மூர்.

1. வண் தரங்கம் கோடும் - மிக்க ஆலைகள் வளையும்; 2. வண்டர் அங்
கங்கு ஒடும் - வண்டுகள் அவ்வவ்விடங்களில் ஒடும். (ச)

செட்டுச் செய் வார்நிதியுஞ் சேயிழையார் மென்மொழியும்
வட்டிக்கு வேண்டா மதுரையே—பிட்டுக்கு
மிக்க விருப்பார் விழைவா ரகத்தமுத
மொக்க விருப்பார்தம் மூர்.

1. வட்டிக்கு வேண்டா - வட்டி இலாபந்தரும் கடனைவிரும்பாத.
2. வட்டு இக்கு வேண்டா - வெல்லக்கட்டியையும் கரும்பையும் விரும்பாத. (ரு)

சந்தமன் பர்க்கெவருஞ் சார்கின்ற காழகர்க்கும்
வந்தனஞ் செய்யு மதுரையே—முந்து
பரநா டகத்தார் பரவவருள் செய்யும்
வாநா டகத்தார் மனை.

1. வந்தனம் செய்யும் - வணக்கம் செய்யும். 2. வந்தன் அஞ்ச எய்யும் -
தென்றற்றேருடைய மதன் ஐந்து பாணங்களை எய்யும். (சு)

காலடக்கும் யோகியரெக் காலமும் பாகர்களும்
வாவிபத்தை மேவு மதுரையே—யாலமதாற்
கண்டங் கரியார் கமலன்மால் காணுதற்குப்
பண்டங் கரியார் பதி.

1. வாவிபத்தை - இளமையை. 2. வால் இபத்தை - அழகிய யா
னையை. (ஏ)

கானப் பொழிற்கோடுங் கஞ்சப்பொய் கைக்கோடும்
வானத் துலாவு மதுரையே—யீனனங்கம்
வெட்டிக் களித்தார் வியன்முலைப் பால்பன்றிக்
குட்டிக் களித்தார் குடி.

1. வானத்து உலாவும் - ஆகாயத்தில் உலாவும். 2. வால் நத்து உலாவும்;
வெள்ளிய சங்குகள் திரியும். (அ)

ஏற்றூர்க்கீ வார்கொடையு மேழுயர்கைம் மாபபடையு
மாற்றுரை வெல்லு மதுரையே—போற் றுகற்ப
தாருவரை வில்லார் தமனியமெல் லாந்திரண்ட
மேருவரை வில்லார் விருப்பு.

1. மால் தாரை - மேகத்தின் மழைத்தாரையை. 2. மாற்றுரை - பகை வரை. (க)

விஞ்சமின்னூர் கண்ணினையு மேலோர் மனநெறியும்
வஞ்சத்தை மேவா மதுரையே—யஞ்சுவினை
சிங்கக் குழையார் செறிவடையார் வெள்ளொளிய
சங்கக் குழையார் தலம்.

1. வஞ்சம் - வாள். 2. வஞ்சம் - வஞ்சகம். (க0)

கண்டார்சொல் லார்தைதுமிடிக் கைபொய்கை நோகனகம்
வண்டான மேவு மதுரையே—பண்டைவினைப்
பந்திப் பரியார் பணித்திரங்கிக் கூட்டுநரிப்
பந்திப் பரியார் பதி.

1. கண்டு ஆர் சொல்லார் கை, வண்டான் அம்மேவும் - கற்கண்டுபோ லும் சொல்லையுடைய பெண்களின் கைகள், வளையல்களால் அழகு பெறும்.
2. தும்பிக்கை, வண் தான மேவும் - யானைத்துதுக்கை, மிக்க மதம் பொருந் தும். 3. பொய்கை, வண்டான் மேவும் - வாவுகளில் நாரைகள் பொருந்தும்.
4. கோகனகம், வண்டு ஆன மேவும் - சாமரை வண்டுகள் நிலைகொள்ளப் பொருந்தும். (கக)

காய்க்குமரக் காவார் கழநியுங்கற் றோர்கவியும்
வாய்க்குமது ரஞ்சேர் மதுரைபே—நோய்க்குளியான்
வாடப் புரியார் மலாடியீ வார்சடைமே
லோடப் புரியார்தம் மூர்.

1. வாய்க்கும் மது உரம் சேர் - பொருந்திய தேனாகிய உரம் சேரும்.
2. வாய்க்கு மதுரஞ்சேர் - (படிப்பதற்கு) வாய்க்கு இனிமை பொருந்தும். (கஉ)

ஏற்குமெளி யோர்க்குமியலுணர்ந்தோர் செய்கைக்குந்
வாக்குமன நீர்சேர் மதுரையே—மீக்கொள்கொடு
நஞ்சப் பணியாரெந் நாளுமெளி யேன்பிணியா
வஞ்சப் பணியா ரகம்.

1. வாய்க்கும் அனம் நீர் - வார்க்கின்ற அன்னமும் நீரும். 2. வாக்குமன நீர் - வாக்குடன் மனத்தன்னமும். (கங)

பந்துவுக்கின் பும்மழைக்குப் பண்சா தகமுநல்லார்
வந்தழைத்தங் காக்கு மதுரையே—மைந்தனுடல்
பண்டங் கறுத்தார பழன்னீநீ ததாடகொண்டார
கண்டங் கறுத்தார் கலப்பு.

1. நல்லார் வந்து அழைத்து அங்கு ஆக்கும் - பெண்கள் வந்து அழைத்துச் சென்று அங்கே செய்யும். 2. நல் ஆர்வம் தழைத்து அங்காக்கும் - நல்ல ஆசை மிக்கு வாய்திறக்கும். (கசு)

போதுமலர்க் கானகபூம் பேர்வயவர் செங்கரமு
மாதவரை பேயு மதுரையே—தீதுநல
மாகத் திருத்தின ராண்டா ரெணையுமையைப்
பாகத் திருத்தினர் பற்று.

1. மாதவரை - பெரிய தவள்களை. 2. மா தவரை - அழகிய விலை. (கரு)

விஞ்சு விரகமின்னார் மெம்புமணி மேடைகளு
மஞ்சங் கடுக்கு மதுரையே—யஞ்சியமூந்
தாதுலரா வந்தாரக்கோ கைக்கிரங்கி மைந்தனுக்கு
மாதுலரா வந்தார் மனை.

1. மஞ்சம் கடுக்கும் - படுக்கையை சினக்கும். 2. மஞ்சு அங்கு அடுக்கும் - மேகம் அங்கே அடுத்திருக்கும். (கசு)

சேருந் துணைவருள்ளுந் செந்நெற் கழ்சியுள்ளும்
வாரம் புலரா மதுரையே—நேருடல
மஞ்சா னனத்தான் வலாரி புலவர்பணி
யஞ்சா னனத்தா னகம்.

1. வாரம் புலரா - அப் பு வராத. 2. வார் அம்பு புலரா - கட்டிய நீர் வறளாத. (கன)

ஊனம் பொருவீரர்க் கும்பொன்னார் மைவிழிக்கு
மானந் தழைக்கு மதுரையே—வானமருங்
கங்கா தரராணர் கையா ருமையினொரு
பங்கா தரராணர் பற்று.

1. மானம் தழைக்கும் - பெருமை சிறக்கும். 2. மான் அம் தழைக்கும் - மானின் அழகு மிகும். (கஅ)

விண்டவமுற் றுர்செனியும் வேதிரோ மப்புசையும்
வண்டிசையெட் டிங்கான் மதுரையே—தொண்டருளந்
தொக்க விருப்பார் துதிக்குந் தமிழ்ப்பாட்டின்
மிக்க விருப்பார் விழைவு.

1. வண்டு இசை எட்டும் கான் - வண்டிகளின் இராகம் எட்டுகின்ற
சோலை குழந்த. 2. வண் திசை எட்டும் கால் - பெரிய எட்டுத்திசைகளிலும்
வீசும். (கக)

ஏணுக்கும் பேரவையு மின்றமிழ்க்கல் லூரிகளு
மாணுக்கர் மேவு மதுரையே—சேணுந்
தாருகவ னத்தார் தருக்கொழித்தார் செவ்வியவம்
போருகவ னத்தார் புரி.

1. மாண் நாக்கர் - மாட்சியுற்ற நாவலர். 2. மாணுக்கர் - கற்பவர். (உ௦)

தோணவும் வீதிகளுஞ் செய்வரம்பும் வேள்கரமும்
வாரண முலாவு மதுரையே—பாரிடையோ
ராசை யுடையா ரகமடையார் தாமோரெட்
டாசை யுடையா ரகம்.

1. வாரணம் யானை. 2. வாரணம் - சங்கு. 3. வாரணம் - சேவல். (உ௧)

கொல்லியற்போர் வீரர்களுங் கோயிலிற்கா லத்தோறும்
வல்லியமேற் பொங்கு மதுரையே—புல்லர்
பயிலாய முள்ளார் பனிதிரண்ட தேய்க்குங்
கயிலாய முள்ளார் கலப்பு.

1. வல்லியம் மேற்பொங்கும் - புலிகளினுமதிகமாகப் பொங்கியெழும்.
2. வல் இயம் மேற்பொங்கும் - வலிய வாத்தியங்கள் மிக்கொவிக்கும். (உ௨)

காய்ப்புமிகு மாம்பொழிலுங் கன்னியர்கண் மாமுகமும்
வாய்ப்பவள மெய்து மதுரையே—கோய்ப்பாடு
தள்ளியம்ப லத்தாற் றழைக்கவெனக் கிங்கருள்வார்
வெள்ளியம்ப லத்தார் விருப்பு.

1. *வாய்ப்ப வளம் - பொருந்த வளங்கள். 2. வாய்ப் பவளம் - வாயாகிய
வவளம். (உ௩)

மாசற்ற யோகியரு மாண்கல்வி கற்பவரும்
 வாசிப் பலன்கொண் மதுரையே—யாசையுட.
 னோதப் பரியா நுணர்வுக் கரியார்நால்
 வேதப் பரியார் விருப்பு.

1. வாசிப் பலம் - வாசியின் (சுவாசத்தின்) பயனை. 2. வாசிப்பு அலம் - சுற்றலின் அமைதி. (உச)

கானக் கிளிமூக்கும் கண்மா னிகையுமின்னார்
 வானகத்துக் நேரு மதுரையே—மேனிலய
 மாகத் துமையார் வனச்சடையார் தம்வாம
 பாகத் துமையார் பதி.

1. மின்னார் வால் நகத்தை நேரும் - பெண்களின் சுத்தமான (விரல்) நகங்களை யொக்கும். 2. மின் ஆர் வான் அகத்தை நேரும் - மின்னல் பொருந்திய மேகத்தினிடத்தைச் சேரும். (உரு)

கோட்டாமெய் மள்ளர்களுங் கோமறுகிற் பாகர்க்கும்
 வாட்டாணை கைக்கொண் மதுரையே—கோட்டாணை
 போதத் துவைத்தார் புகலருந்தம் பண்புதமிழ்
 வேதத் துவைத்தார் விருப்பு.

1. வாஸ்தாணை - வாட்டபடை. 2. வாட்டு ஆணை - சினக்கும் யானையை. (உச)

புந்திப்பா லன்புகொண்டு பூசுரநு மீசுரநும்
 வந்திப்பார் மேவு மதுரையே—சுந்தைநொந்து
 சாகவதி யாற்றார் தளர்ந்தழைக்க வந்தருள்வார்
 வேகவதி யாற்றார் விருப்பு.

1. வந்திப்பார் மேவும் - வணங்குபவராகப் பொருந்தும். 2. வந்து இப் பார்மேவும் - வந்து இப் பூவுலகைச் சேரும். (உஎ)

கோணுரிமை மைந்தர்களுங் கூடமைச்ச ருஞ்செல்வி
 மானமிசை மேவு மதுரையே—வானீர்
 மடுக்கச் சடையார வைத்தார் கருணை
 கொடுக்கச் சடையார் குடி.

1. செல்லமான மிசை மேவும் - (விரைந்து) செல்கின்ற விமானங்களின் மீது சேரும். 2. செல்வி - மானம் இசை மேவும் - இலக்குமியும் பெருமையும் சீர்த்தியும் பொருந்தும். (உஅ)

சீரிற் பொலிகவிக்குச் செல்வருமின் னூர்மொழியும்
வாரிக் கொடுக்கு மதுரையே—கூரமைந்த
சூலக் கரத்தார் துடியுடையா ரொன்றுசேர்
நாலக் கரத்தார் நகர்.

1. வாரிக் கொடுக்கும் - அன்ளித்தரும். 2. வார் டுக்கு ஒக்கும் - பெரிய கரும்பை அடக்கும். (௨௧)

தேசம் பலநிலியாற் செல்பவரின் னூர்குழலால்
வாச முகக்கு மதுரையே—யாசையுடைச்
சுற்ற மரையார் தொழுவார் பவமறுக்கும்
பொற்ற மரையார் புரி.

1. வரசம் உகக்கும் - வசித்தலை விரும்பும். 2. வாசம் முகக்கும் - மனத்தை முகக்கும். (௨௨)

போதெங்கும் வானம் புகுமனைக னுந்தெருவு
மாதங்க மேவு மதுரையே—யோதுங்
கணிச்சிப் படையார் கணிந்துருகிப் போற்றார்
கணிச்சிப் படையார்தங் காப்பு.

1. போதெங்கும், மாதங்க மேவும் - மலர்களிலெல்லாம் வண்டென் தங்கப்பெறும். 2. மனைகளும், மாதங்கம் மேவும் - வீடுகளும், பெரிய பொற்குவியல் சேரும். 3. தெருவும், மாதங்கம் மேவும் - தெருக்களும் யானைகளைப் பொருந்தும். (௨௩)

கானம் பயிலுமின்னார் கண்டமுந் தண்டலையும்
வானம் தடுக்கு மதுரையே—மேனின் னு
வந்திரவி மானத்தார் வாய்ந்தா யிரங்கதிர்கொ
ளிந்திரவி மானத்தா ரில்.

1. வால் நந்து அடுக்கும் - வெள்ளிய சங்கை ஒக்கும். 2. வானம் தடுக்கும் - ஆகாயத்தை முட்டும். (௨௪)

வீங்குபுனற் பொய்கை வியன்கரையும் வீரர்களும்
வாங்குதிரையேறு மதுரையே—பாங்கறியா
வினக் கொடியா ரிடத்திரவா தெற்புரக்கு
மினக் கொடியார் விருப்பு.

1. வாங்கு திரையேறும் - வளைந்த அலைகள் மேற்சேரும். 2. வாம் குதிரையேறும் - தாவிச்செல்லும் குதிரைகளிலேறும். (௨௫)

அள்ளப் பெறுமெழிலா ரஞ்சனக்கண் ணுஞ்சொல்லும்
வள்ளப்பா லாகு மதுரையே—கள்ளவிழ்ப்புங்
கோலத் திருக்கழலார் கடார் புரம்பொடித்தார்
பாலத் திருக்கழலார் பற்று.

1. வள் அப்பால் ஆகும் - கூரிய அப்பால் ஆகும். 2. வள்ளப் பால் ஆகும்-
கண்ணத்தில் வைத்த பால் யொக்கும். (ஙச)

பூகம் பொழிலும் புராணதி கற்பவரு
மாகம் பாலிலு மதுரையே—நோகு
மேனையா ரவைப்பா லிலங்குவிப்பார் பாக
மனையா ரவைப்பார் மனை.

1. மாகம் - ஆகாயம். 2. மாகம் - மாககாவியம். (ஙரு)

செஞ்சொற் புலவரிடஞ் செல்வருநீர் பெய்முநிலு
மஞ்சரிவண் ணங்கொண் மதுரையே—நஞ்சங்
களத்திருத்தி யுள்ளாரைக் காய்ந்தாரென் பாட்டி
லுளத்திருத்தி யுள்ளா ருவப்பு.

1. மஞ்சரி வண்ணம் - மஞ்சரி வண்ணம் என்ற தால்களை. 2. மஞ்ச
அரி வண்ணம் - அழகிய விட்டுணு நிறத்தை (சுருமையை). (ஙக)

புஞ்சமலர்த் தேம்பொழிலும் பூவையரோ டாடவரு
மஞ்சுவகை மேவு மதுரையே—வஞ்சத்
தொடக்கறுப் பார்களத்தர் துள்ளிவரும் காளம்
படக்கறுப் பார்களத்தர் பற்று.

1. மஞ்ச வகை - மேகவகைகள். மஞ்ச உவகை - அழகும் மகிழ்வும். (ஙஎ)

மங்கையர்கள் வார்துழலு மாதவஞ்செய் வாரகமு
மங்குவகை மேயா மதுரையே—பொங்கும்
வயிரா வணத்தா ரவாரமிட வேறும்
அயிரா வணத்தா நகம்.

1. மங்கல் அகமே ஆம் - மேகத்தக்கு இடமேயற்கும். 2. மங்கு உலகம்
வயா - அழிவதாயி உலகப்பற்றுப் பொருந்தாத. (ஙச)

திண்டிவந்தூர் கோமணியிற் செய்யிற் செறிந்துபல
மண்டலத்தார் மேவு மதுரையே—பண்டைமறை
யங்கங் கடந்தா ரகங்கரித்து நின்றநா
சிங்கங் கடந்தார் செறிவு.

1. பல மண்டலத்தார் - பல மண்டலங்களிலுள்ளவர். 2. பலம் மண்டு
அலம்தார் - பயன் நிறைந்த கலப்பைகளின் ஒழுங்கு. (௩௯)

விலுழுவார் செங்கைகளு மின்னிடையார் கொங்கைகளும்
வல்லையங் காட்டு மதுரையே—நல்ல
வருளா கரத்த ரவீரசடைய ரந்தி
மருளா கரத்தர் மனை.

1. வல்லையம் காட்டும் - வல்லயமென்னும் ஆயுதத்தைக் காட்டும்.
2. வல்லை அங்கு ஆட்டும் - குதாடு கருவியை அவண் அலைக்கும். (௪௦)

கண்டுமொழி யார்குழலுங் கையு மணிக்குழையும்
வண்டரணி மேவு மதுரையே—திண்டிவந்தூர்
கற்றவரை மேவுகையார் காதலா கிக்ககியக்
கற்றவரை மேவுகையார் காப்பு.

1. வண்டர் அணி - வண்டுகளின் வரிசை. 2. வண்டர் அணி - வலையல்
ஆபரணம். 3. வண் தரணி - (ஒளி) வளமுள்ள சூரியனை. (௪௧)

தந்திகரில் வேதியர்க்குந் தையலார் மென்மொழிக்கும்
வன்னிகரந் தோயு மதுரையே—பன்னுந்
துதிய மலையார் தொழுவந் தருள்வார்
பொதிய மலையார் புரி.

1. வன்னி கரம் தோயும் - அக்கினி கையிற்பொருந்தும். 2. வன்னி
கரந்து ஓயும் - கிளி ஒளிந்து அடங்கும். (௪௨)

பன்னுதமிழ் நாவலரும் பாம்பாட்டு கின்றவரு
மன்னாவைக் கூட்டு மதுரையே—மின்னினிருந்
சேனாத வத்தர்மதி தீவிழியார் மாயனயன்
கானாத வத்தர் கலப்பு.

1. மன்னர் அவைக்கு உடட்டும் - அரசர் சபைக்கு உண்பிக்கும்.
2. மன்னு அரசவைக் கூட்டும் - பொருந்திய பாம்புகளைச் சேர்க்கும். (௪௩)

நானங் கமழ்குழலார் நற்களமும் வீரர்நெஞ்சு
 மானந் தணியா மதுரையே—மோனம்
 பொருந்தப் பணியார் புரம்பொடித்தார் நாயேன்
 வருந்தப் பணியார் மனை.

1. மால் நந்து அணியாம் - திருமாலேந்திய சங்கின் அழகுறும். 2. மானம் தணியா - வீரம் குறையாத. (சச)

பந்திப் புரவிகளும் பத்திமிகுந் தோர் மனமு
 மந்திரத்தே மேவு மதுரையே—முந்தொருநாட்
 கன்னலங் கூட்டினார் கல்லாளைக் கன்பருக்குப்
 பன்னலங் கூட்டினார் பந்து.

1. மந்திரத்தே - கட்டுத்துறையிலே. 2. மந்திரத்து வம் - மந்திரத் தரல் இன்பம். (சரு)

போதனையி லாடவர்பாற் பொய்கையின்பாற் புன்னொலிப்ப
 மாதரங்கங் கூடு மதுரையே—யோதெனியே
 னோய்த்துயர வைப்பா னுடங்காது நல்லின்பம்
 வாய்த்துயர வைப்பார் மனை.

1. மாதர் அங்கங்கு ஊடும் - பெண்கள் இடந்தோறும் ஊடல் செய்யும். 2. மா தரங்கம் கூடும் - பெரிய அலைகள் சேரும். (சக)

வாவியுங் காவு மடவார் பயிலிடமு
 மாவரம்பை மன்னு மதுரையே—தேவர்புகழ்
 தோட்டுச் செவியார் தொழுமுவர் தேவாரப்
 பாட்டுச் செவியார் பதி.

1. மா வரம்பை - பெரிய கரையை. 2. மா அரம்பை - மாமரமும் வாழை களும். 3. மா அரம்பை - இலக்குமியும் தெய்வப்பெண்களும். (சக)

மீதாரு மேடைகளும் வேதந் தெளிந்தவரு
 மாதான மேவு மதுரையே—மீதான
 மேகந் தருவார் விலங்கற் புதல்விக்கோர்
 பாகந் தருவார் பதி.

1. மா தானம் மேவும் - இலக்குமிக்கு இடமாகப் பொருந்தும். 2. மா தானம் மேவும் - சிறந்த தானங்களைப்பெறும். (சஅ)

மீனம் பாயில்கொடியை மென்பும் பணைவரம்பை
வானந் துடைக்கு மதுரையே—யீனஞ்சேர்
பிச்சைக் குவந்தார் பிறழா தடிதொழுவா
பிச்சைக் குவந்தா ரிடம்.

1. வானம் துடைக்கும் விண்ணுலகம் தேய்க்கும். 2. வால் நந்து உடைக்கும் - வெள்ளிய சங்குகள் உடைத்துவிடும். (சக)

சீதமலர் வாசனையாற் றேவர்களுந் வேள்கொலுவு
மாதரணி சூழ மதுரையே—நாத
வடுக்கையணி யார்கையா நும்பரிம்ப ரேத்துந்
கடுக்கையணி யார்கையார் காப்பு.

1. மாதரணி சூழும் - பெரிய பூவுலகை விரும்பும். 2. மாதர் அணி சூழும் - பெண்களின் வரிசை சுற்றும். (சூ)

வெய்ய வயவர்கையில் வேந்தடியிற் செல்வரில்லி
வையம் பணிகூர் மதுரையே—யையதமிழ்
பண்டழைத்துப் பாடுகென்றார் பாரியனைக் கேழ்கடலும்
பண்டழைத்துப் பாடுகென்றார் பற்று.

1. வை அம்பு அணிகூர் - கூரிய அம்பு வரிசை மிகும். 2. வையம் பணிகூர் - உலகத்தார் பணிவை யுறும். 3. வையம் பணிகூர் - பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களின் அழகு மிகும். (சூக)

கொண்டல் வரவைக் குளக்கரையிற் செப்வரம்பின்
மண்டுகம் பார்க்கு மதுரையே—திண்டிறல்சேர்
பூதப் படையாரோர் போதுமினி யான்கருகிற்
போதப் படையார் புரி.

1. மண்டுகம் பார்க்கும் - தவளைகள் பார்க்கும். 2. மண்டு கம்பு ஆர்க்கும் - நெருங்கிய சங்குகள் முழங்கும். (சூஉ)

ஆற்றுபணிப் பொன்னினைஞ் ராதுலர்க்கி வார்சொன்ன
மாற்றங் கெடாத மதுரையே—யாற்றலினு
லோதி மதிச்சடையா ஞர்பொடித்த புன்னகையார்
பாதி மதிச்சடையார் பற்று.

1. சொன்ன மாற்று அங்கு எடாத - பொன்னின் மாற்று (ஒளியளவு) அவண் தாம் எடாத. 2. சொன்ன மாற்றம் கெடாத - சொல்லிய வார்த்தை குறையாத. (சூஊ)

நீளங் கொடிமதிற்கு நேரிழையார் மைவிழிக்கும்
வாளம் பொருவு மதுரையே—காளுங்
குருத்துவந் தேறினார் கொண்டல்வண்ண னான
வெருத்துவந் தேறினா ரில்.

1. வாளம் பொருவும் - சக்ரவாளகிரியை யொக்கும், 2. வான் அம்பு ஒரு
வும் - வானும் அம்பும் (திணையிலேயென்று) நீங்கும். (ருச)

தாகக் தவிர்பொங்கைத் தாமரையிற் கோமறுகில்
வாகனங் குலாவு மதுரையே—மோகப்
பைகத்துப் பொடித்தார் பணிகொள்வார் மூன்றார்
நகைத்துப் பொடித்தார் நகர்.

1. வாகு அனம் - அழகிய அன்னப்புள். 2. வாகனம் - தேர் முதலிய
உளர்திகள். (ருஞ)

வாகுறுமின் னூர்நடையை மாணக்கர் கல்வியினை
மாகவனங் கொள்ளு மதுரையே—தேக்கிக்கு
மாதியா சுத்தார் மலைமங்கை தங்குமொரு
பாதியா சுத்தார் பதி.

1. மாக அனம் கொள்ளும் - தேவருலகத்து அன்னப்பறவைகள் பெறும்.
2. மாகவனம் கொள்ளும் - பெரிய கருத்துக் கொள்ளும். (ருச)

தேனார் பொழிற்றலையிற் தேர்மள்ளர் செய்ததலையில்
வானாறு பாவு மதுரையே—காளுறு
போதிடத்த னத்தன் புயற்கிறைவன் போற்றுமுமை
மாதிடத்த னத்தன் மனை.

1. வான் ஆறு பாவும் - ஆகாயநதி பாவும், 2. வால் நாறு பாவும் - வெள்
விய நாற்றப்பாவும். (ருவ)

பொய்யில் புலவர் புகல்கனியாற் புண்ணியத்தால்
வையமிசை யெய்து மதுரையே—நையிடையார்
மலை யணியான் மயங்கவிடான் பூங்கொன்றை
மலை யணியான் மனை.

1. வையம் மிசை யெய்தும் - பல்லக்கின்மீது வரும், 2. வையம் இசை
எய்தும் - பூவுலகம் புகழ்பொருந்தும். (ருடி)

தெனற வாவெவருஞ செவனி மறுகுதொறு
மன்றன முகப பெயது மதுரையே—யன்று
சிரித்துப் பொடிதகா சிரிப்புச்சை மாறறா
கரித்துப் பொடிதகா கலப்பு.

1 மன்றல முகப்பு உயதும் மன்றலை முகாதுறும் 2 மன்றல முகப்பு
எயதும் கலயாண முனவாசல் பொருந்தும் (சூக)

நையுமிடை யாளுட நண்பாடுஞ்சிப ிகாமனையில
வையப் பலவா மதுரை யே—வெடயா
பயிலாய முள்ளான பழவடியார போறறுங்
கயிலாய முள்ளானை கலப்பு.

1. வை அம்பல அவரவ வைகிற பழிமொழியை விருமப்பு 2. வையம்
பல ஆம் தண்டுகை பல ஆகு (சூக)

கானக குழலார களமவிழிபோ விரக
மானத திரங்கொண மதுரையே—மோனததாறு
போதந தருவார ! ரததரகு மெய்தநடுமயர்
போதந தருவார புரி

1 மால் நதது இரங்கு ஒன் விடமினுவின சங்கு கவலுமபடியான ஒளி
யமைந்த 2 மான் அததிரம் கொள மாணையும் அமையும (உவமை) கொள
கிற 3. மானத துரம் கொள உரததின நிலை யாராடு (சூக)

பூந்தடமு நாரைமுதற் புடகுலமும போதகத்து
மாந்தருக்கொ பேயு மதுரையே—தாந்தமியே
பிச்சைசக்கு வந்தார பிதறு பெளியேன்சொ
கொச்சைசக்கு வாசார பூடி

1. போது அகத்து மாந்தரு கொப்பு எயும் அகவத தன்னகங்கொண்ட
மா விருக்கக கொட தகா பொருநகம் 2. ரதததனம் நசருக்க ஒப்பு எயும்
புரணதையுடைய அனிகாசல் இரமால். (1) மை முகவியவற்றை புண்ணை
தெனறபடி) (சூக)

கொஞ்சுகனி யல ஹருங் ிகாமபு கு ிகான
மஞ்சணகதி மேவு மதுரையே—கஞ்சமுதற்
கோலஞ சமைத்தான குமையத தழுவவிழியை
பாலஞ சமைத்தான புகி.

1. மஞ்சா நதது மேவும மஞ்சா விருமபிக் கொளறும் 2. மஞ்ச அனை
அத்தி மேவும மேககதையொத்த யானைகள் பொருந்தும் (சூக)

அஞ்சுநடை யார்குழலு மத்தனடிப் பத்தியநு
மஞ்சுவண றேமறு மதுரையே—நஞ்சப்
படுக்கையங் கண்ணியார் பங்கயத்தார் காஞ்சர்
கடுக்கையங் கண்ணியார் காப்பு.

1. மஞ்ச வண்ணம் ஏறும் - மேகத்தின் நிறம் பெறும். 2. மஞ்ச உவணம் ஏறும் - அழகிய கருடவாகனமேறும். (கூச)

கண்டுமொழி யார்னிழியிற் காவலவர் பேரவையில்
வண்டமிழ்தங் கொண்மா மதுரையே—கொண்டபெருஞ்
செவ்வத் தொடையார் திருநெடு மால்விடையார்
வில்வத் தொடையார் விருப்பு.

1. வண்டு அமிழ்தம் கொள் - வண்டுக்கும் அமுதக்கும் இணை கொள் ளும். 2. வண்டமிழ் தங்கு ஓன் - (பொருள்) வளமுள்ள தமிழ் தங்கும் புகழ்மைந்த. (கூரு)

தேயமன்னர் வீரர்வில்லுஞ்சீரியநு முன்னுசம
வாயம் புகுதென் மதுரையே—நேயந்
தனதன் புடையாரத் தந்தருளு மைய
ரெனதன் புடையா ரிடம்.

1. சம வாய் அம்பு உகு - போர்க்குரிய தவருத அம்பு வீழும். 2. சமவாயம் புகு - சபைகளில் சேரும். (கூசு)

மெய்யறிவி னுர்பொறைக்கும் வீரர் புரியமர்க்கும்
வையம் பொருவா மதுரையே—வெய்யமதன்
முந்தாக வந்தான் முடித்தான் பாவையிடஞ்
சந்தாக வந்தான் றலம்.

1. வையம் பொருவா - பூமி ஒப்பாகாத. 2. வை அம்பு ஒருவா - கூரிய அம்பு நீங்காத. (கூள)

தென்றமிழ்க்குப் பல்சிறப்புஞ் செவ்வியபொற் றுமரையு
மன்றகங்கை கூடு மதுரையே—துன்றிவரும்
பூவாரப்பாடலன் னேர்தொலைத்தான் மூவர்புகல்
தேவாரப்பாடலன் சேர்வு.

1. மன்று அகம் கைகூடும் - சபையிடத்துக் கிடைக்கும். 2. மன்ற கங்கை கூடும் - நிச்சயமாக கங்கை சேரும். (கூஅ)

ஏழையர்கண் மைக்கண் ணிணைக்கு முருவெழிற்ரு
மாழைவடு வாகு மதுரையே—கோழையன்மா
னீடகமன் தத்தா னிலைத்திருந்தாள் வான்நிலை
யாடகமன் தத்தா னகம்.

1. மாழை வடு ஆகும் - மாவடுவை ஒக்கும். 2. மாழை வடுவாகும் - பொன் னுங்குற்றமுறம். (௬௧)

ஆண்டுத் திதியி லறத்தோரெப் போதுநல்லோர்
மாண்டவரைப் போற்று மதுரையே—யீண்டடியேன்
பாழாக மத்தர் பயிற்சியுறு தாண்டருணை
லேழாக மத்த ரிடம்.

1. மாண்டவரை - இறந்தவர்களை. 2. மாண் தவரை-சிறந்த தவசிகளை. (௭0)

வாகமருந் தண்டலைகண் மன்பதைகண் மாளிகைகண்
மாகனக மேற்சேர் மதுரையே—மோகமுறு
வேதாக மங்கையார் மேவுமலை மங்கையார்
வேதாக மங்கையார் வீடு.

1. மா கனகம் - மாமரம் நீருண்ட மோத்தின். 2. மா கனகம் - இலக்கு மியும் பொன்னும். 3. மாகம் நக - ஆகாயத்தில் விளங்க. (௭௧)

மூளமரில் வீரர்கையு மோகமட வார்கண்மெய்யும்
வாளியைந்து நண்ணு மதுரையே—நாளு
நிவாதசார் தத்தா னிருமலையோ கத்தான்
றுவாதசார் தத்தான் றெடர்பு.

1. வள்ளி இயைந்து - வாளாயுதம் பொருந்தி. 2. வள்ளி ஐந்து - பஞ்ச பாணங்கள். (௭௨)

பூவரசர் பூனெனியும் பொற்பார் படித்துறையும்
வாவியலை மோது மதுரையே—யாவனுடன்
மெல்லடிக்கு நேர்வானும் விள்ளரியான் பார்த்தன்கை
னில்லடிக்கு நேர்வான் விருப்பு.

1. வாவி அலை (அல்லு) தாவி இருளை. 2. வாவி அலை - பொய்கையின் அலைகள். (௭௩)

சாலியனை யார்மலரைத் தாழ்குமுனி னாற்பகலை
மாலையாக் குந்தென் மதுரையே—கோலுடலிற்
பட்டுருவ முற்றாணி பங்கொன்றான் பாராதி
யெட்டுருவ முற்றா னிடம்.

1. மாலையாக்கும் - மாலையகட்டும். 2. மாலைய ஆக்கும் - மாலையகாலமாக்
கும். (எசு)

ஆன விரைஞர்நெஞ்சு மன்றொருவே ளாளனுமம்
மாரூங் காட்டு மதுரையே—கானமின்றார்
மத்தடிமை யாக்கையான் வாழ்த்தரியா னென்குடியைக்
கொத்தடிமை யாக்கை குடி.

1. மாரூ அங்கு ஆட்டும் - பெண்கள் அவண் அலைப்பிக்கும். 2. மால்
நாரம் காட்டும் - மேகத்தினிடம் அன்பைக் காண்பிக்கும். (எரு)

பூவுற்ற சோலை புதுமதுவு மானினமும்
வாலிக் களிக்கு மதுரையே—பாவப்
பிரணியான கங்கணத்தான் பெட்டென்னைக் காப்பான்
பணியான கங்கணத்தான் பற்று.

1. வாலிக்கு அளிக்கும் - பெயர்கைக்குத்தரும். 2. வாலி களிக்கும் - தாலி
மலும். (எசு)

ஆயா ரகத்து மறிஞர் தமதகத்து
மாயா நலங்கூர் மதுரையே—யாயர்கூடப்
பைவசித்தாந் தத்தானான் பட்டழியா மற்புரக்குஞ்
பைவசித்தாந் தத்தான் றலம்.

1. மாயா அநலங் கூர் - மயக்கத் தீ மிகும். 2. மாயா நலம் கூர் - கெடாத
நன்மை மிகும். (எசு)

கான மயிலனையார் கண்ணு முருவெழிலு
மானலங் காணு மதுரையே—நானுட்.
களைச்சுவடு முற்றமுன் காப்பா னுமைகை
வளைச்சுவடு முற்றான் மனை.

1. மான் அலம் - மானின் அமைவு. 2. மால் நலம் - மிக்க அழகு. (எசு)

தக்கவே ளாண்மகனுந் தையலார் தாழ்குழலு
மைக்குப் பிணையா மதுரையே—செக்கச்
சிவந்தவா கத்தன் றிகம்பரனோ ரெட்டு
சிவந்தவா கத்த னிலம்.

1. மைக்கு பிணையாம் - மேகத்துக்குப் பிணையாம். 2. மை குப்பு இணையாம் - இருட் கூட்டத்துக்கு ஒப்பாகும். (எக)

தெள்ளியசீர்ச் செல்வர்களுந் தீந்தமிழால் வல்லோரும்
வள்ளியோ ராகு மதுரையே—புள்ளியதோ
லாடையுடையா னவீர்சடையான் மண்குமந்த
கடையுடையான் குழி.

1. வள்ளியோர் - கொடையாளிகள். 2. வள்ளியோர் - முருகக்கடவுள். (அ0)

காவுமிறை புத்திராநுந் கற்றவரு மோங்குபல
மாவிரத மேவு மதுரையே—யாவலுட
னென்பணியு மேற்றா ரிமையவர்க்கு மெட்டாதா
ரென்பணியு மேற்றா ரிடம்.

1. பல மா இரதம் - பல விருகையும் மா விருகைகளின் (கணிகளிலிருந்து வழகின்ற) தேன். 2. பல மா இரதம் - பல குதிரைகளைப்பூட்டிய தேர்கள். 3. பலம் மா விரதம் - பயன் தருகின்ற சிறந்த விரதங்களை. (அக)

தேனியாழ்ந் காவனாழ்ந் தேயமன்னர் கைவாளு
மானினியக் கஞ்சேர் மதுரையே—யேன
வரிபா லனத்த னகங்குழைய வன்பர்
பரிபா லனத்தன் பதி.

1. மானின் இயக்கம் - மான்களின் சுஞ்சாரம். 2. மானினி அக்கம் - பெண்களின் கண்களை. (அஉ)

கோலமலர் நந்தனத்திற் கடுமன்பர் நெஞ்சகத்தின்
மாலதிககந் தஞ்சேர் மதுரையே—சூலங்
கணிச்சிகர மேயவரன் கைலாசத் தும்பர்
மணிச்சிகர மேயவரன் வாழ்வு.

1. - மாலதி கந்தம் சேர் - மூல்லை மணம்பொருந்தும். 2. மால் அது இகந்த அம் சேர் - மயக்கமாகிய அது நீங்கி அழகு சேரும்.

சுசர்மிமா னத்தை யெழிற்பொய்கைத் தாமரையை
வாசவனங் காக்கு மதுரையே—பேசு
முருப்பத்துக் காவலா னூர்தியா னன்பர்
விருப்பத்துக் காவலான் விடு.

1. வாசவன் அங்கு ஆக்கும் - இந்திரன் அவண் செய்தவைக்கும். 2. வாச
அனம் காக்கும் - வசிக்கின்ற அன்னப் பறவைகள் காக்கும். (அச)

இல்லறத்துப் பன்னலமு மெல்லார் நயவுரையும்
வல்லவி நயங்கூர் மதுரையே—நல்லவினை
முற்றப் பணித்தானே முன்னின்று தன்னடிநான்
பற்றப் பணித்தான் பதி.

1. வல்லவி நயம் கூர் - மனைவியின் நன்மை மிகும். 2. வல்ல வினயம்
கூர் - திட்பமான அறிவு மிகும். (அநி)

ஆறடைக்கு நாட்பாண்டி யண்ணலுஞ் செங்கோலு
மாறங்கை மன்னு மதுரையே—நீறணியா
ரொன்றற் கரியா னொருவணிக மாதுக்கு
மன்றற் கரியான் மனை.

1. மாறு அங்கை மன்னும் - பிரம்பை அழகிய கையிற் பொருந்தும்.
2. மால்தங்கை மன்னும் - விட்டுணுவின் தங்கையாகிய தடாதகைப் பிராட்டியார்
சேரும். (அச)

ஓயாமற் பாவலரு மொண்டொடியார் மைவிழியும்
வாயாரப் பாடு மதுரையே—தூயருக்கு
மட்டிக் களைந்தானெய் வார்த்தனையான் றியனங்கம்
வெட்டிக் களைந்தான் விருப்பு.

1. வாய் ஆரப் பாடும் - வாய் நிறையத் துதிக்கும். 2. வாய் ஆர் அப்பு
ஆடும் - விளிம்பு பொருந்திய அம்புபோல் சுழலும். (அள)

தேசமட வார்நிறமுஞ் செய்ய மலர்க்குழலு
மாசுவண நேரு மதுரையே—காசினியி
லின்னம் பலத்தானு னின்பமுறச் செய்தருளும்
பொன்னம் பலத்தான் புரி.

1. மாசுவணம் நேரும்—அழகிய பொன்போலும். மாசு வண்ணம் நே
ரும் - மேக நிறத்தை யெய்க்கும். (அஅ)

மாணவகர் செந்நாவின் மன்னவர்போர் விரர்கையில்
வாணிவந்து மன்னு மதுரையே—காணவெட்ட
மைந்ததிக்கு டீவான் மகுவியப்பத் தன்னருளென்
சந்ததிக்கு ம்வான் றலம்.

1. வாணி வந்து மன்னும் - ஈகவதி வந்து நிலைபெறும். 2. வான் வந்து
மன்னும் - வாலாயுதம் உயர்ந்து மேவும. (244)

ஆதரங்கூர் தண்டமிழ்க்கு மாயமின்னர் வெண்ணெய்க்கு
மாதவனங் காக்கு மதுரையே—காதின்
மனத்துக் குழையான் வழத்தாதார் மாட்டு
மனத்துக் குழையான் மனை.

1. மாதவன் ஆம் காக்கும் - பெரிய தவத்தினையுடைய அகத்திய முனிவர்
அழகைப் பாதுகாக்கும். 2. மாதவன் அங்காக்கும் - விட்டுணுவாப்திறக்கும். (245)

காவலருஞ் செல்வர்களுங் கன்னியர்கண் கண்டவரு
மாவையக மன்னு மதுரையே—யோவாப்
பணிவிடையா ரத்தர் பழவடியார் செய்யும்
பணிவிடையா ரத்தர் பதி.

1. மாவையகம் - பெரிய உலகை. 2. மாவை அகம் - இலக்கு மைய
கீட்டில். 3. மாவை அகம் - மாவகிவை அல்லது வண்டினத்தை மனத்தில். (246)

தண்டலைவார் செந்தேனுஞ் சார்ந்தார்க்குத் தென்காலு
மண்டுகளைப் பாற்று மதுரையே—பண்டே
பிரமன் றலைக்கையார் பேணுமலை மங்கை
வரமன் றலைக்கையார் வாழ்வு.

1. மண் துளை பாற்றும் - மண்டுகளைய நீக்கும். 2. மண்டு களைப்பு
ஆற்றும் - பொருந்திய களைப்பை நீக்கும். (247)

விறுடல மன்பதைக்கு மிக்கவளப் பைங்குழ்க்கு
மாறனித நீர்சார் மதுரையே—தேறிநித
மேத்தியா ரத்தனையே யெண்ண வெனகருளு
மாத்தியா ரத்த னாகம்.

1. மாறன் இத நீர் சால் - பாண்டியன் இனிய தன்மை பொருந்தும்.
2. மால் தனித நீர்சால் - மேக முழங்கத்துடன் மழைநீர் மிகும். (248)

காசமுதூல் வல்லாருங் காரிகையார் மைவிழியு
மாசுறவை நீக்கு மதுரையே—கூசிப்
பரவாது காப்பான்மைப் பாலெனினு நாயே
னிவாது காப்பா னிடம்.

1. மாசு உறவை - குற்றமுள்ள உறவை. 2. மாசுறவை - பெரிய சுறு
மீனை. (கூச)

ஒது வயவர்மெய்யு மோங்கு மனைகளும்பூ
மாசிட மன்னு மதுரையே—மோதிமனங்
கூடப் பணிப்பாரிற் கோதொழித்து நான்றனையே
பாடப் பணிப்பான் பதி.

1. பூமா திடம் - அழகிய மிக்க வலிமை பெறும். 2. பூமாத இடம் -
மன்னும் இலக்குமிக்கு இடமாக நிலபெறும். (கூடு)

மீப்பரவு கானின்பால் வேக வதியின்பான்
மாப்புனினை மேயு மதுரையே—நாப்பரவு
செத்தமிழை யாதரிப்பார் தீயேற்கு நேயாதி
பந்தமிழை யாதரிப்பார் பற்று.

1. மா புள் இனம் - வண்டுகளும் பறவையினங்களும். 2. மா புளினம் -
பெரிய மணற்குவியல்கள். (கூசு)

செய்யாரத் தேன்பொழிநுஞ் சீரியோர் செம்மனமு
மையாப் பொழியு மதுரையே—கையார்
நத்தங் கெடுத்தாரு நாடரியார் நானுமன்பர்
பத்தங் கெடுத்தார் பதி.

1. மையாப் பொழியும் - மேகமாகப் பொழியும். 2. மையாப்பு ஒழியும் -
மயக்கம் நீங்கும். (கூன)

விண்டலையார் தண்டலையுள் வேரித் தடமலரில்
வண்டிமிரஞ் சாரு மதுரையே—தொண்டருக்குப்
போதந் தருவார் புரந்தரன்மால் காணாத்
பாதந் தருவார் பதி.

1. வண் திமிரம் - மிக்க இருள். 2. வண்டு இயிர் அம் - வண்டுகள்
ஒலிக்கும் அழகு. (கூடி)

பஞ்சவன்போர் வீரர்களும் பண்ணைக் குருகினமும்
வஞ்சித் திறைகொண் மதுரையே—நெஞ்சிற்
நெருளா யமைந்தார் செழிபரா னர்சொற்
பொருளா யமைந்தார் புரி.

1. வஞ்சி திறை கொள் - சேரனாட்டுத் திறைப்பொருள்க் கொள்ளும்.
2. வஞ்சித்து இறை கொள் - வஞ்சனையாக இறையைக் கொள்ளும். (கக)

போதடுக்கு மென்கொடியும் பொன்படைத்தார் செங்கையு
மாதருக்க நேரா மதுரையே—பூதலத்திற்
பாழவைப்பா னாளும் பயிலா தெளியேனே
வாழவைப்பா னாளு மனை.

1. மாதர் உக்கம் நேராம் - பெண்களின் இடையை நிகர்க்குர். 2. மாதரு
கம் நேராம் - சிறந்த கற்பகமும் மேகமும் போலும். (க௦௦)

மதுரைச்சிலேடைவேண்பா முற்றிற்று.

௯௯

